

Nacional

COVID-19

Transmissió
0,91
Dada anterior: 0,86
Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
450
Dada anterior: 220
L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
301
Dada anterior: 306
Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

Renovació per reforçar la gestió

OFICIAL Aragonès signa el decret de nomenament del seu govern, amb dotze cares noves i majoria de conselleres **TARANNÀ** Prioritza la sortida de la crisi amb un marcat perfil tècnic **PAS** La Moncloa, disposada a reprendre la taula de diàleg

Òscar Palau
BARCELONA

Sense sorpreses respecte del degoteig de noms que ja s'havia anat filtrant en els últims dies, el govern de Pere Aragonès prendrà possessió aquest matí en un acte solemne al Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat, que precedirà una foto a la plaça de Sant Jaume i la primera reunió del Consell Executiu. El president va signar ahir el decret de nomenament, que avui publica el DOGC i que consagra un govern gairebé tot renovat, amb dotze dels quinze noms, on a banda d'Aragonès només repeteixen el vicepresident Jordi Puigneró —liderant l'àrea que ja duia, Polítiques Digitals, ampliada amb Infraestructures i Agenda Urbana— i la consellera Teresa Jordà, al capdavant d'un Departament d'Acció Climàtica que afegeix Energia i Medi Ambient a Agricultura.

El mateix decret nomena el jurista sabadellenc Xavier Bernadí, des del 2016 director general de Dret i d'Entitats Jurídiques del Departament de Justícia, com a nou secretari del govern, en el lloc de Víctor Culler, a qui havia nomenat Puigdemont el mateix any. Bernadí havia estat secretari de la comissió mixta de traspassos de competències amb Montilla, i director de l'Oficina per al Desenvolupament de l'Autogovern amb Mas.

La majoria de noms triats per a l'executiu, amb la principal excepció de

Primer ple la setmana vinent

El president Aragonès compareixerà al Parlament per informar sobre la composició i l'estructura del nou executiu en un ple, dimecres i dijous de la setmana vinent, en què se sotmetrà també a la primera sessió de control, segons va acordar ahir la junta de portaveus. El mateix ple, que es farà amb la meitat de diputats presents, votarà una proposta sobre el nombre, nom i composició de les comissions legislatives, i portarà a convalidació dos decrets llei

l'expresident del Parlament Roger Torrent, responent a un marcat perfil tècnic, ja que presenten una notable especialització o bé una trajectòria destacada de gestió, sovint a l'ombra, en els respectius àmbits. Els d'ERC, bona part els ha trobat entre les seves pròpies files —Laura Vilagrà a Presidència, Natàlia Garriga a Cultura o Josep González Cambray a Educació—, mentre Junts destaquen independents de prestigi com Jaume Giró, a Economia; Victòria Alsina, a Acció Exterior, o Josep Maria Argimon, a Salut. La intenció és potenciar la gestió del dia a dia, en una legislatura que Aragonès ha dit sempre que ha de ser la de la sortida de la crisi postpandèmia i la “transformació” del model productiu gràcies als fons europeus Next Generation, amb els valors republicans de la justícia social, la sos-

tenibilitat, el feminisme i la democràcia com a guies. **Accent femení** El caràcter femení serà precisament l'altre gran tret del nou govern, que tindrà dones al capdavant en vuit de les catorze conselleries. Neix més coix, en canvi, pel que fa a l'equilibri territorial, ja que només un dels quinze integrants ve de terres tarragonines —la reusenca Tània Verge a Feminismes, tot i que és originària de la mateixa ciutat Lourdes Ciuró, de Justícia, que ha fet carrera política a Sabadell—, per una, Vilagrà, de la Catalunya Central; un de la vegueria del Penedès —el vilanoví Ignasi Elena, a Interior—; dos de Ponent —González Cambray i Violant Cervera, de Drets Socials— i tres de la de Girona: Jordà, Torrent i Gemma Geis, d'Universitats i Recerca. L'Alt Pirineu i les Terres de l'Ebre no hi són representats, ja que la

resta ve de l'àrea de Barcelona. En els propers dies es nomenaran els nous delegats territorials, i ahir la síndica d'Aran, Maria Vergés, va demanar una entrevista per carta a Aragonès, i que consensuï amb el Consell General qui ocuparà la secretaria de relacions amb l'Aran.

Visita als presos polítics El primer dia d'Aragonès com a president, que es va estrenar de bon matí amb les protestes de la CUP i l'ocupació parcial de la seu d'ERC per part de manifestants contra un desnomenament a Barcelona al qual el jutge va enviar la Brimo, va començar amb una visita a l'hospital Parc Taulí de Sabadell, on va anunciar l'impuls immediat d'un pla integral de salut mental i emocional, transversal entre àmbits del govern. A la tarda, tal com va fer el primer dia el seu antecessor Quim Torra, va visitar els presos polítics a Lledoners, i Dolors Bassa a Puig de les Basses. Avui farà el mateix amb Carme Forcadell a Wad-Ras.

Missatge de La Moncloa Aragonès va reiterar al matí a Catalunya Ràdio que en els pròxims dies preveu fer una “trucada de treball, i no de cortesia” a Pedro Sánchez, amb qui ja s'ha intercanviat missatges, per mantenir-hi una “conversa tranquil·la” sobre la solució al conflicte polític i el repartiment dels fons europeus, punt en què Catalunya “té una ba-

El president Aragonès, accedint ahir a la tarda a la presó de Lledoners, acompanyat del director general de Presons, Amand Calderó ■ EFE

teria de propostes” a fer. El president també vol posar fil a l'agulla per a la represa de la taula de diàleg. La Moncloa recollia el guant, i després del Consell de Ministres, la portaveu, María Jesús Montero, mostrava la voluntat de reprendre'l tan aviat com sigui possible, i confirmava la intenció que els dos presidents, tal com havia suggerit també Aragonès, mantinguin una reunió “en els pròxims dies o setmanes” per preparar el retorn de la taula. Els respectius equips ara “posaran en comú les agendes” per concretar la reunió i abordar, segons ella, “qüestions que per-

metin reforçar els llaços efectius entre Espanya i Catalunya”. Montero, així, ja advertia sobre les peticions d'autodeterminació i amnistia, i recordava que tothom “coneix perfectament” quins són els “límits” que té el govern espanyol i el mateix Sánchez sobre “les aspiracions que pugui tenir el govern de Catalunya”.

Entretant, el PSC va animar Aragonès a activar també el diàleg “de portes endins”, en una altra taula amb tots els grups, similar a la que va impulsar amb poc èxit la legislatura passada, en què tornava a convidar la CUP, Cs i el PP. ■

L'APUNT

La importància de casals i colònies

Rosa M. Bravo

Resulta esfereïdor el relat que fan a Fundesplai i la fundació Pere Tarrés de com la crisi impacta en infants i adolescents. La pobresa s'ha agreujat i els responsables dels centres socioeducatius batallen cada dia amb els seus efectes. Nens que no van veure la llum del sol durant el confinament, que fan els deures al llit en l'habitació que comparteixen amb la família, que es

veuen al carrer en un desnonament traumàtic i acaben ocupant... Per aquests i mil motius més és tan important l'alleujament que els representa anar de casals i colònies, i per això cal garantir que tots hi tinguin accés aquest estiu i durant el curs. Però el que és realment prioritari és posar fi a la pobresa, que afecta entorn del 30% de la població infantil.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un polític a qui li arriba el moment

Francesc Espiga
BARCELONA

Mai es pot dir blat, d'acord. Però és més que possible que el moment polític de Jordi Puigneró, entès com aquella cruïlla que determina com pot evolucionar una trajectòria, sigui justament ara. Després d'una legislatura, la passada, en què les seves responsabilitats en el govern –conseller de Polítiques Digitals– van estar mil·lètricament alineades amb la seva vocació vital –és enginyer especialista en noves tecnologies–, les circumstàncies ara l'han foragitat d'aquesta aparent zona de confort per convertir-lo en actor protagonista del cicle que avui arrenca. És el nou vicepresident i l'home fort de JxCat en l'executiu i, com a tal, assumeix noves responsabilitats de primeríssim nivell polític que el converteixen en una figura més exposada, però que també absorbirà moltes hores focus d'aquí en endavant. Dins i fora del partit, qui més qui menys tindrà un ull posat sobre com li va a Puigneró. I serà així, sobretot, per quan toqui fer càbales sobre eventuais candidats i apostes de futur.

Abans, però, de conjeturar

sobre el que vindrà, aquest santcugatenc de 47 anys, amb dues filles –el 2009 en va perdre un tercer de només sis anys arran d'un càncer– i de qui diuen que li agrada la muntanya, el que haurà de fer, sobretot, és semblar-se el present. I per fer-ho compta amb una sòlida formació al sarró –té estudis a la universitat anglesa de Surrey, i entre altres llocs ha treballat com a enginyer a Alemanya–, i la seva experiència adquirida en àmbits com la política municipal –el 2005 va ser nomenat regidor a Sant Cu-

Com a vicepresident, serà un figura que guanyarà pes i projecció en l'entramat de JxCat

gat– com a consumació d'una militància nacionalista que es va iniciar a la JNC, on va entrar el 1999. D'ençà que es va saber que seria el número dos del govern, el seu ideari justament s'ha convertit en matèria de consideració pública, amb periodistes o polítics fent arqueologia en el seu compte a Twitter per buscar piulades seves de fa prop de vint anys amb comentaris, no precisament deferents, respecte de l'Estat espanyol i els seus con-

ciutadans. Que s'hi vagi acostumant. En política, i menys quan ets a primera línia, se'n perdonen poques. Però si ets independentista, ni mitja.

A Puigneró, però, tot plegat tampoc li ve gaire de nou. Quan va ser conseller durant la presidència de Torra, la seva aposta per desenvolupar projectes en l'àmbit digital i de les noves tecnologies, ja li va costar no poques crítiques de l'oposició i de l'opinió publicada més roent. Quan va anar un pas més enllà, i el pas va ser anunciar el llançament d'un nanosatèl·lit, de les diatribes es va passar a la sornegueria. Els acudits sobre la *NASA catalana* es van fer virals. Fins que l'*Enxaneta* va alçar el vol. Lla-

vors van venir les moixaines, i el de Puigneró ja era un nom que aleshores es començava a sentir com a potencial cap de llista de Junts. Però no. La conjuntura, o algú, va voler que aquell no fos el seu moment. Però amb Artadi o Rius *dimissionaris* d'entrada, ara ja no quedava més opció. ■

Vicepresident i Polítiques Digitals **Jordi Puigneró**

la Sala de l'Isaac
"DEL MAR A LA BRASA"

Vine a gaudir del nostre menú Empordà 18'50€
IVA INCLÒS

 #delmaralabrasa www.salagran.com

De dilluns a divendres
als migdies

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La tripulant de la sala de màquines

Òscar Palau
BARCELONA

Va ser una de les grans sorpreses de les llistes electorals d'ERC, en què va anar de número 2 de Pere Aragonès a Barcelona, i ara, després d'estar en el reduït equip de quatre designat per dur les negociacions per a la investidura –en què s'ha ocupat sobretot de les àrees programàtiques–, es confirma que en serà igualment la principal lloctinenta en el govern, amb el permís, és clar, del vicepresident Jordi Puigneró. Com a principal tripulant a la sala de màquines de l'ambiciosa “agenda transformadora” que el nou president ha anunciat que vol imprimir a l'executiu des del minut zero, Laura Vilagrà i Pons (Santpedor, 1976) serà la nova consellera de la Presidència, un departament que guanya pes assumint àrees com ara Funció Pública, Món Local, Relacions Institucionals, Esports i l'oficina per al pla pilot de la renda bàsica universal. El càrrec estava reservat per a la bagenca gairebé des que Oriol Junqueras li va proposar, des de la presó de Lledoners estant, que la volien repescar per a primera línia, després d'uns anys retirada de la política.

I és que Vilagrà, que havia coincidit amb Aragonès a les JERC, el 2003 havia esdevingut ja, amb només 26 anys, l'alcaldessa més jove de Catalunya, un segon “màster”, segons ho defineix ella mateixa

Presidència Laura Vilagrà

–abans ja n'havia fet un en administració pública i s'havia llicenciat en ciències polítiques, i fins i tot havia fet les pràctiques a ERC, on s'acabaria quedant a treballar– que l'ocuparia ni més ni menys que dotze anys i tres mandats, fins al 2015. Entremig, això sí, ho va compaginar amb quatre anys com a diputada al Parlament durant el segon tripartit, del 2006 al 2010, una època en què va treballar de bracet amb Aragonès en la comissió de Medi Ambient i Habitatge, quan era, a més, la secretària de política municipal i medi ambient d'ERC.

Només aquestes credencials, unides al seu arrelament i preocupació profunda pel territori, ja l'haurien pogut fer idònia per exemple per a l'altra gran nova macroconselleria que dirigirà ERC, la d'Acció Climàtica, però és que les seves potencialitats com a gestora encara van cré-

Amb una àmplia experiència política i de gestió, la bagenca capitanejarà des de Presidència “l'agenda transformadora”

xer més des del 2016 ençà. Primer, com a delegada a la Catalunya Central, on agafaria una visió panoràmica de tot el govern fins que va ser cessada pel 155 l'octubre del 2017. Després, encara ha tingut temps de treballar com a gerent a la Fundació Tutelar Santa Maria de Comabella, dedicada a la tutela de persones en situació d'incapacitació legal com ara malalts mentals, gent gran amb dificultats i persones de difícil reinserció, on va poder prendre contacte en primera persona amb la realitat i les necessitats des de l'altra banda de la barrera. Abans de ser reclutada per tornar a la política, era gerent al Consell Comarcal del Bages, on es va acabar de familiaritzar amb tasques més burocràtiques, i amb una feina coral amb altres grups que ja havia mirat d'aplicar a Santpedor.

El seu perfil, discret i alhora diligent i bon coneixedor de l'administració pública per dins, la feia ideal per afrontar una legislatura que tindrà com a grans reptes el rescat social per sortir de la crisi i la posada en marxa de grans projectes de futur a través dels fons europeus.

Poc amiga de l'exposició mediàtica –tot i que conserva l'empatia i la proximitat que solen tenir els que han estat en una batllia–, Vilagrà, com a gran nedadora que és des de jove, podrà nedar i guardar la roba a l'ombra. I fer feina, que a això ha vingut. ■

Pilar estratègic en la lluita contra la Covid

Virtudes Pérez
BARCELONA

El nou conseller de Salut és abastament conegut pels catalans. S'ha convertit en un personatge famós durant la pandèmia. I dia rere dia, al costat de l'anterior consellera Alba Vergés, ha esdevingut, com Fernando Simón a Madrid, la màxima representació del rigor i la professionalitat en la lluita contra el coronavirus. Si hi ha algú amb experiència professional acreditada per ocupar la cartera de Salut del nou govern de la Generalitat, aquest és Josep Maria Argimon.

Nascut a Barcelona l'any 1958, el doctor Argimon fa quasi dues dècades que desenvolupa tasques diverses al Departament de Salut i ha treballat sota la batuta de quatre consellers de diferent signe polític. Entre el 2004 i el 2008 va ser cap de Divisió d'Avaluació de Serveis Assistencials; del 2008 al 2012, gerent de Planificació, Compra i Avaluació, i entre el setembre del 2012 i el gener del 2016 va dirigir l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS), un organisme que ha sabut potenciar com a instrument de transparència en la difusió i actualització de dades –les famoses dades Covid– durant la pandèmia.

Des del febrer de l'any 2016 era el subdirector del Servei Català de la Salut, el CatSalut, i l'any 2018 va ser escollit, a més, director gerent de l'Institut Català de la Salut (ICS). Argimon sempre havia estat un perfil tècnic, el que responia les preguntes més difícils en les rodes de premsa. I malgrat els seus amplis coneixements, o precisament per això, havia preferit mantenir-se en un discret segon pla. Però amb l'arribada de la pandèmia i en ple mes de juliol, amb les dades descontrolades i amb la secretaria de Salut Pública vacant després de la dimissió de Joan Guix, el govern va recórrer a la seva llarga experiència en la gestió sanitària per donar un gir a l'estratègia catalana contra la Covid. Les seves compareixences, elegants i amables, han donat tranquil·litat en els moments més difícils.

El seu nomenament va ser avalat tant per Junts per Catalunya com per ERC. Menys entusiasme va despertar entre els col·lectius professionals que coneixien la seva diplomàcia i manera de fer per la gestió duta a terme al

capdavant de l'Institut Català de la Salut, organisme del qual depenen la majoria dels centres d'atenció primària, on les queixes per les condicions de treball i la falta de recursos han estat constants.

Però més enllà del que ha demostrat públicament en tots aquests mesos al capdavant de l'Agència de Salut Pública, el seu rigor està de sobres acreditat per un ampli currículum acadèmic i professional. Llicenciat en medicina i doctor

Com Fernando Simón a Madrid, Argimon ha representat el rigor i la professionalitat a Catalunya

per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), Argimon és també especialista en medicina preventiva i salut pública per l'Hospital Universitari de Bellvitge (HUB), diplomad en epidemiologia i estadística per la Universitat Pierre et Marie Curie París IV, màster en atenció sanitària basada en l'evidència per la Universitat d'Oxford i màster en epidemiologia i planificació sa-

nitària per la Universitat de Gal·les. També ha estat consultor a l'Amèrica Llatina per a la Unió Europea i l'Agència Alemanya de Cooperació. És autor de llibres i articles sobre epidemiologia clínica, planificació sanitària i salut pública. ■

Salut Josep M. Argimon

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un veterà sense experiència

Marc Rovira
BARCELONA

El gener del 2018, el dia que cessava com a alcalde de Sarrià de Ter, Roger Torrent va posar de manifest: “No sé què m’oferirà la vida política.” De moment, la vida política ja li ha donat una presidència del Parlament i una conselleria de Govern.

És llicenciat en ciències polítiques per la Universitat Autònoma de Barcelona i té màsters i postgraus en estudis territorials i urbanístics i en gestió d’administracions locals, però el seu currículum té llacunes d’experiència fora de l’esfera pública. En transcendir que Pere Aragonès li confiava la cartera d’Empresa i Treball, les veus crítiques van afanyar-se a aixecar el to per destacar la paradoxa que sigui precisament Torrent qui s’encarregui d’aquest departament, en al·lusió al fet que tota la seva trajectòria professional l’ha

passat vivint de la política. “Estar al capdavant de qualsevol institució avui no és cap regal, és una responsabilitat amb una càrrega personal molt grossa”, afirma.

És a punt de fer 42 anys i quan en tenia vint ja era regidor del seu poble. El bagatge acumulat li ha donat joc de cintura per suportar xàfeces sense perdre l’equilibri. Els partits espa-

no li envejo la feina, al president Torrent, que quedi clar, però és evident que hi ha hagut sensacions agredolces”, deia Puigdemont tot just fa un parell de mesos. “Jo també podria fer tota una llista de retrets, però no hi entraré”, ha replicat Torrent, en referència a les crítiques. Pren el relleu de Ramon Tremosa i, com a màxim responsable del Departament de Treball, tindrà el repte de gestionar els estralls que ha causat en el mapa laboral del país la pandèmia. Els ERO i els acomiadaments en massa són dues lloses que trobarà a la taula del seu nou despatx. L’ocuparà carregant una querrela a l’esquena. La fiscalia de Catalunya li té diligències per desobediència, al·legant que ell i els membres de JxCat i ERC a la mesa van tramitar resolucions a favor d’exercir el dret a l’autodeterminació i per reprovar la monarquia. Torrent afronta el futur glop a glop. És un expert ratafiaire. ■

Més de mitja vida en política li ha donat joc de cintura per driblar els embats

nyolistes l’han acusat repetidament de posar el Parlament al servei del sobiranisme i, al mateix temps, Junts i part de l’independentisme li han retret un excés de tebior en la defensa del procés i, sobretot, de no haver ajudat a investir president Carles Puigdemont. “Han estat anys complexos al Parlament, i

Empresa i Treball Roger Torrent

La crisi social sobre la taula

Mireia Rourera
BARCELONA

La nova consellera de Drets Socials coneix bé el departament perquè fa uns anys —entre el 2010 i el 2012— va ser directora general d’Acció Cívica i Comunitària de la conselleria (que aleshores es deia de Benestar i Família) que dirigia l’ara senador Josep Lluís Cleries. El nou Departament de Drets Socials és l’hereu de Treball, Afers Socials i Famílies de Chakir El Homrani, però en aquesta nova legislatura perd les atribucions de Treball, que passen a mans d’Empresa (s’entén, doncs, que no serà Cervera qui hagi d’impulsar la gestió “eficient i efectiva de l’ingrés mínim vital i de la renda garantida de ciutadania” que demanen les entitats socials). El nou Departament de Drets Socials té el repte, això sí, d’afrontar la greu crisi social causada per la pan-

dèmia. La Taula del Tercer Sector, que representa més de 3.000 entitats socials, ja ha apressat el nou govern a afanyar-se a posar en marxa les mesures necessàries per activar un “rescat social immediat” que tregui de les situacions de pobresa i precarietat milers de fa-

Militant des de jove de la JNC, va ser diputada de CiU i de JxSí del 2012 al 2017

mílies (més de 800.000 persones a casa nostra han hagut de ser ateses l’últim any) que no tenen accés a l’alimentació i l’habitatge digne i estan en situació de vulnerabilitat. Les entitats socials també volen per a aquesta legislatura que el departament prioritzi el compromís adquirit d’impulsar una llei del tercer sector social, que re-

conegui el seu paper de servei públic i n’asseguri l’estabilitat econòmica.

Nascuda a Lleida el 1969, Violant Cervera és llicenciada en filologia hispànica per la Universitat de Lleida (UdL) i postgraduada en tecnologies de la informació per a no informàtics i en gestió de recursos de la informació per la Universitat Oberta de Catalunya (UOC). Militant de la JNC des de jove, va ser diputada al Parlament entre els anys 2012 i 2017 (primer amb CiU i després amb JxSí) i el 2016 aspirava a dirigir CDC a Lleida, cosa que no va aconseguir perquè la va guanyar Joan Reñé en unes primàries, i en les passades eleccions, en què va ocupar el 14è lloc de la llista de JxCat per Lleida, no va ser escollida. Des del 2008 era la responsable de l’Oficina del Delegat del Govern a Lleida. ■

Drets Socials Violant Cervera

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Brillant acadèmica per bregar per la igualtat

M. Piulachs
BARCELONA

Nascuda a Reus (1978), Tània Verge Mestre dirigirà el nou Departament de Feminismes i Igualtat per ERC. Catedràtica de ciències polítiques i socials per la Universitat Pompeu Fabra i directora de la unitat d'igualtat de la UPF, se la considera una acadèmica amb un currículum brillant, amb formació en universitats del Regne Unit i dels EUA i participació en projectes d'investigació, com ara *La ciudadanía europea en España* (2012). Verge, a més, és coneguda per haver format part de la sindicatura electoral de l'1-O, un cas en què va ser recentment absolta de desobediència al TC, malgrat que la fiscal

Garantir els productes d'higiene menstrual als centres educatius és un dels compromisos

ha presentat recurs a l'Audiència de Barcelona perquè faci repetir el judici.

En l'acord de govern d'ERC i Junts es detallen diversos compromisos per impulsar polí-

tiques d'igualtat, feministes i LGTBI+, en què Verge haurà de bregar perquè no quedin en simples anuncis. Per exemple, incorporar indicadors de gènere en els sistemes d'avaluació dels serveis, els programes i els pressupostos per l'erradicació de la desigualtat de gènere. Verge va assessorar, en el mandat passat, en els treballs per actualitzar la llei d'igualtat 17/2015.

I un dels compromisos concrets del nou govern català és garantir els productes d'higiene menstrual en tots els centres educatius de Catalunya. ■

Feminismes i Igualtat **Tània Verge**

De Reus a Sabadell passant per Madrid

Marc Salgas
BARCELONA

Lourdes Ciuró agafarà el relleu d'Esther Capella com a consellera de Justícia. Diputada al Congrés dels Diputats entre el 2011 i el 2019 per CiU i el PDeCAT, actualment era la portaveu de Junts a l'Ajuntament de Sabadell. Ciuró va néixer a Reus el 1971 i es va llicenciar en dret a la UAB el 1994. Fins al 2011 va exercir com a advocada especialitzada en dret civil i mercantil. El 2003 va entrar en contacte amb la política en afiliar-se a CiU. Posteriorment ha continuat formant part dels espais postconvergens, primer en el PDeCAT i després a Junts. De fet, va ser un dels membres de l'executiva del PDeCAT que l'estiu passat va pro-

Ciuró, advocada de formació, va refusar el 2019 la conselleria de la Presidència oferta per Torra

picar el trencament per passar a Junts.

El 2007 va assumir el seu primer càrrec polític com a regidora a Sabadell per CiU, càrrec que va deixar el 2011 per

anar al Congrés. Allà va ser portaveu de la comissió d'Igualtat i portaveu adjunta en les comissions d'Interior, Foment, Sanitat i Serveis Socials, Igualtat i Reglament.

El 2019, l'aleshores president de la Generalitat Quim Torra va oferir-li la conselleria de la Presidència en substitució d'Elsa Artadi, però Ciuró va refusar-la per encapçalar la llista de Junts en les eleccions municipal de Sabadell.

El seu nomenament va aixecar ahir polseguera en coincidir amb el desallotjament del carrer Lleida de Barcelona. I és que Ciuró va avalar en el Congrés la llei de desallotjaments exprés. ■

Justícia **Lourdes Ciuró**

L'estabilitat com a repte

Xavier Castellón
GIRONA

El nom de Natàlia Garriga Ibáñez (Sant Cugat del Vallès, 1969) va ser un dels últims que dilluns es van fer públics del nou govern: un fet que encara va alimentar més la crispació a la xarxes per la sensació que la cultura mai no és prioritària i per la realitat que Garriga serà la sisena consellera de Cultura en cinc anys, i haurà de lluitar contra la imatge d'instabilitat del departament, en un moment convuls per a tothom, però especial-

ment per al sector cultural. Garriga serà també la quarta dona successiva al capdavant de Cultura, trencant una inèrcia de dècades en què l'única excepció

És la sisena consellera de Cultura en cinc anys i la quarta dona seguida en el càrrec

va ser Caterina Mieras. Gerent entre el 2007 i el 2016 de l'Institut Català de les Empreses Culturals (ICEC) i fins ara, dins l'aparell d'ERC, secretària de

Política Cultural, Educació i Esports, Garriga és més coneguda pels que gestionen la cultura que pels creadors. Llicenciada i professora de dret, Garriga va estudiar un mestratge en funció directiva a l'Escola d'Administració Pública de Catalunya i va començar a treballar a la Generalitat el 1989, a l'Institut Català del Crèdit Agrari. El setembre del 2017, quan era directora de Serveis del Departament de Vicepresidència i d'Economia i Hisenda, amb Oriol Junqueras, va ser detinguda dins l'operació Anubis de la Guàrdia Civil contra el referèndum de l'1-O. ■

Cultura **Natàlia Garriga**

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Bregada en el cos a cos i en el pactisme

Jordi Casas
RIPOLL

Teresa Jordà (Ripoll, 1972) no ha estat mai una política de despatx. Bregada a les Joventuts d'Esquerra Republicana i ja molt activa políticament durant la seva etapa universitària a la UAB —és llicenciada en història moderna i contemporània—, ha tingut un tracte molt de tu a tu amb tothom durant els seus divuit anys a l'Ajuntament de Ripoll, vuit com a alcaldessa, i ha estat bregada també en la cultura del pacte, ja que va haver de lligar caps amb el PSC i ICV. A més, està molt acostumada al cos a cos. Així, i per exemple, va entomar la renovació del POUM, un procés complex i sempre incòmode per a qualsevol equip de govern, i, també, va saber empassar-se algun galàpet, quan va modificar l'ARE de la Preparación, en perdre una consulta popular.

Tot això ve a tomb, perquè Jordà ha donat continuïtat a aquesta manera de ser i de fer en la seva primera etapa al capdavant de la conselleria d'Agricultura. Tot i

ocupar el càrrec des del maig del 2018 i després de renunciar a l'escó de diputada a Madrid, ha fet feina fent prosperar les lleis de la vitivinicultura, de protecció de les oliveres monumentals, d'espais agraris i contra el malbaratament alimentari i els plans estratègics del cos dels Agents Rurals i de l'alimentació. No li han estalviat mobilitzacions —el sector de l'avellana i de la viticultura—, ni maldecaps, com ara l'assalt a granges i la polèmica dels ossos. Sigui com sigui, té aquesta motxilla per assumir, en un

moment de tomb mundial cap a la sostenibilitat, una cartera que inclou canvi climàtic i alimentació. Ja té deures, el pacte nacional per la política alimentària. ■

Acció Climàtica, Agricultura i Alimentació
Teresa Jordà

De l'empresa privada a la gestió pública

M. Moreno
BARCELONA

Es, potser, el membre del govern que ha aixecat més polseguera en saber-se'n la identitat. I és que si algú s'ha sabut bellugar en els cercles del poder polític i de l'Íbex 35 és aquest badaloní de 57 anys, de qui tothom destaca la seva formació periodística, però que també és graduat a Esade en administració i direcció d'empreses. Els vellards de la premsa econòmica el coneixen de quan va estrenar la ploma en una agència de notícies, abans de passar a dirigir la comunicació de Gas Natural. Més tard, amb Antoni Brufau, va exercir alts càrrecs en energètiques com Repsol o Petrocat, fins que en la segona dècada del segle va arribar a ser director general adjunt de CaixaBank i més tard va dirigir la Fundació La Caixa. Se'l coneix per la seva habilitat per entrar als cenacles de les grans decisions, i s'ha mogut amb traça per despatxos com els de Soraya Sáenz de Santamaria o Iván Redondo. Una mostra del perímetre dels seus contactes va quedar palesa en la llista de convidats al casament de la seva filla, una autèntica cimera d'influents, on van compartir canapès Zapatero i Artur Mas; Isidre Fainé i Florentino Pérez, i Pilar

Rahola i Pedro J. Ramírez, entre molts d'altres, i també el qui ara serà el seu president i precedent a Economia, Pere Aragonès. La premsa dels rumors no s'acleara sobre el seu paper, resistent o aquiescent, en el trasllat de les seues de La Caixa arran de l'1-O i potser algun dia caldrà escoltar la seva versió. Aquesta legislatura Giró serà sota la lupa. No va ser la primera opció: arriba a conseller després del desistiment d'Elsa Artadi i Josep Rius, sota la recelosa mirada de

l'ala esquerra del Parlament, però amb la confiança dels qui hi veuen un independent amb molta mili de gestor a l'esquena. ■

Economia i Hisenda
Jaume Giró

Perfil jove i tècnic

L.B.
BARCELONA

El nom de Victòria Alsina com a nova consellera d'Acció Exterior i Transparència ha sorprès no només per la seva joventut —38 anys— sinó pel seu perfil tècnic, totalment oposat al de Josep Rius, estret col·laborador de l'ex-president Puigdemont que, com Elsa Artadi, ha baixat del tren en l'últim moment. Nasuda a Barcelona el 1983, Alsina era actualment la delegada del govern als Estats Units i el Ca-

nada. Professora i directora acadèmica del Centre per a la Ciència i el Progrés Urbà de la Universitat de Nova York i in-

Victòria Alsina, de 38 anys, era fins ara la delegada del govern als Estats Units i el Canadà

vestigadora en cap del Laboratori de Governança (The Gov-Lab) d'aquesta universitat, és doctora en ciències polítiques i socials per la Pompeu Fabra,

entre els seus nombrosos títols acadèmics. Li encanta viatjar i ha coliderat el comitè d'experts de la societat civil encarregat de dissenyar la Catalunya post-Covid, impulsat per JxCat i ERC.

Alsina es fa càrrec ara d'un departament que en aquests últims anys ha passat en diverses ocasions pels tribunals per qüestions relacionades amb el procés. L'últim exemple és l'anul·lació del Tribunal Constitucional de part del pla estratègic d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea aprovat pel govern el 2019. ■

Acció Exterior i Transparència **Victòria Alsina**

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Eixamplant la base

J. Alemany
BARCELONA

En *Nàtius*, com se'l coneix en els cercles polítics, és advocat i el viu exemple del pregonat eixamplament de la base que ha cercat l'independentisme durant aquests anys del *procés* atraiet adeptes a la causa favorable al dret a decidir aprofitant la deriva més autoritària i centralista del govern espanyol. Nascut políticament al PSC, on va militar del 1983 al 2014 –va ser el primer secretari de la Joventut Socialista de Catalunya (JSC) del 1991 al 1993–, va forjar la seva carrera institucional en el municipalisme, concretament com a alcalde de Vilanova i la Geltrú, tot i haver nascut a Barcelona el 1968. Hi va entrar com a regidor el 1999 i en aquell mandat va assumir la cartera de Règim Intern, i en el següent

la de Cultura, fins que el 2005, amb la renúncia de Sixte Moral, va assumir l'alcaldia en un ple extraordinari amb el suport dels socis del tripartit. El 2007 el van reeditar i va repetir al càrrec, que va perdre el 2011 en guanyar Neus Lloveras (CiU).

Abans de la trajectòria políti-

Va coordinar el Pacte Nacional pel Referèndum i va ser el portaveu jurídic d'ERC en el judici de l'1-O

ca a Vilanova, on vivia la seva dona, ja havia estat conseller de Joventut al districte d'Horta-Guinardó i diputat al Parlament. Les divergències dins el PSC, que hàbilment ha sabut reconduir en la seva carrera, es van gestar en l'enfrontament a les primàries com a primer secretari del partit que el van fer

competir amb Pere Navarro, i perdre. Navarro el va posar a l'executiva i va repetir com a diputat, però va impulsar el corrent sobiranista *Avancem* i el suport que va donar –trencant la disciplina de vot– a la demanda que es transferissin les competències a la Generalitat per organitzar un referèndum va precipitar la seva sortida del PSC, formalitzada el setembre del 2014.

Les diferents escissions polítiques del PSC es van anar acostant a ERC, com també va fer Elena, que va tornar a l'escena política el 23 de desembre del 2016 com a coordinador del Pacte Nacional pel Referèndum tot i no ser independentista. El 2017 el seu nom ja va sonar en les travesses per ocupar una conselleria i durant el judici de l'1-O al Tribunal Suprem va ser el portaveu jurídic d'ERC. ■

Interior Joan Ignasi Elena

Stannah

SOLUCIONS
D'ELEVACIÓ

Si l'escala és un problema,
tenim la solució perfecta

Aprofiti la nostra campanya de Maig, on descomptem l'IVA en les nostres cadires salvaescals o consulti les nostres campanyes per a altres solucions salvaescals.

* Vàlid fins al 31 de Maig. Sense efecte retroactiu, ni acumulable amb altres descomptes o campanyes. Truqui'ns sense compromís a el telèfon gratuït o envieu-nos un correu esmentant aquesta oferta.

Telèfon. 900 83 97 50 | Email: info@stannah.es

NOMÉS AL MAIG

SENSE IVA

CADIRES SALVAESCALES*

Fabricació centenària

150

1867 • 2017

COM VIST
EN TV

ASE2PUA0521

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un perfil continuista al capdavant d'Educació

Rosa M. Bravo
BARCELONA

Josep González Cambray, nascut a Lleida el 1972, ha estat durant els últims tres anys director general de Centres Públics d'Educació i una de les cares més visibles del departament des que va començar la pandèmia. González Cambray va treballar en el protocol amb el Departament de Salut per reobrir els centres educatius després del confinament i va ser entrevistat amb freqüència als mitjans de comunicació en aquells dies incerts en què es dissenyaven unes condicions de reobertura del curs actual. Fins i tot amb més freqüència que el mateix conseller, Josep Bargalló, cosa que ha contribuït a fer que, tot i ser una de les moltes novetats del govern, que no sigui una cara desconeguda. Això li ha comportat més d'un problema amb els treballadors del món educatiu. Els docents

encara recorden la indignació que els va provocar la intervenció de l'ara conseller al programa de TV3 FAQs, quan un dissabte al fil de la mitjanit va anunciar a la televisió les principals condicions de l'organització de curs.

González Cambray apareix, doncs, com un relleu natural de Bargalló, amb qui ha treballat en les polítiques relatives als cen-

Va treballar en el protocol amb Salut per reobrir els centres educatius

tres públics. Amb les lectures positives i negatives que té el continuisme. Coneix bé la casa, se li atribueix en bona part el mèrit d'haver aconseguit un curs presencial –tot i el retret continu dels sindicats per les difícils condicions que han hagut d'afrontar els treballadors– i té un tarannà resolutiu i empre-

dor. És vist, però, com un caràcter més inflexible que el seu antecessor a l'hora de negociar, la qual cosa augura més topades amb la plantilla, que denuncia fa anys que encara no s'han revertit les retallades del 2011.

Titulat en enginyeria tècnica industrial i amb una llicenciatura en màrqueting, ha exercit com a professor de secundària i ha passat per diferents càrrecs en l'administració, com ara coordinador de l'àrea de Cultura, Educació i Esports de la Diputació i gerent del Consorci d'Educació de Barcelona. Afronta nombrosos reptes, com ara aconseguir incrementar les inversions en educació, desplegar el pacte contra la segregació escolar, adaptar les lleis educatives de l'Estat –la Lomloe i la prevista per a l'FP–, fer realitat el decret de l'escola inclusiva, actuar per reduir el fracàs escolar i l'abandonament prematur, completar el pla digital i abordar la transformació del batxillerat. ■

Educació Josep González Cambray

Dues vocacions en un càrrec

Anna Puig
GIRONA

Gemma Geis desprèn passió en tot allò que fa. Ho va demostrar durant la seva etapa com a vicerectora de la Universitat de Girona, i també ara, en la seva curta però fulgurant carrera política. En només quatre anys ja ha estat cap de llista al Parlament de Junts per Catalunya a Girona en dues ocasions (2017 i 2021), portaveu del grup parlamentari i, a partir d'avui, consellera de Recerca i Universitats.

Del barri del Pont Major de Girona, Geis, nascuda el 1979, es va convertir el 2013 en la vicerectora més jove de l'Estat. El seu nomenament va aixecar uns certs recels: per ser dona, jove, professora no titular ni catedràtica i, a més, embarassada. Integrant de l'equip del rector Sergi Bonet, es va ocupar de les àrees de desenvolupament

normatiu, governança i comunicació. Geis és doctora en dret i especialista en dret administratiu. Abans del seu pas a la política exercia de professora agregada adscrita al Departament de Dret Públic de la UdG. La seva tesi doctoral va rebre el premi extraordinari de doctorat i es va centrar en l'execució de les sentències urbanístiques. Va formar part del Grup de Re-

S'enorgulleix a dir que Puigdemont és el seu referent polític

cerca de Dret Urbanístic.

El salt a la política el fa el 2017, tot i que anteriorment havia assessorat Puigdemont durant la seva presidència, amb un perfil més discret però de manera molt propera. De Puigdemont s'enorgulleix a dir que és el seu referent polític i el mo-

tiu pel qual ha deixat la universitat. Les càrregues policials durant el referèndum de l'1-O i l'exili de Puigdemont van provocar que, finalment, acceptés la proposta d'entrar en la política. El 2015 ja se li va plantejar formar part de la candidatura gironina de Junts pel Sí, però en aquella ocasió ho va descartar. Ara és un dels referents del *puigdemontisme*, una de les fundadores de la Crida Nacional per la República i ha estat portaveu parlamentària de Junts.

Reivindica el lideratge femení i la seva manera de fer, més empàtica i propera. Coneix perfectament els àmbits que abasta la seva conselleria i hi podrà aportar un perfil tècnic, més enllà de la seva vinculació política. El nou càrrec, doncs, li permet unir les seves grans vocacions: el servei al país i la universitat. Després de molts anys sense conselleria pròpia, el sector l'espera amb els braços oberts. ■

Recerca i Universitats Gemma Geis

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Quatre dels set consellers d'ERC, amb causes judicials

■ El TSJC assumirà el cas de Garriga per l'1-O, a més de Torrent ■ Verge espera que l'Audiència confirmi la seva absolució ■ González està en un cas amb l'exconseller Vendrell per Villa Bugatti

Els diputats d'ERC Salvadó i Jové, en sortir de declarar al TSJC per l'1-O, el 2020. És possible que la nova consellera de Cultura s'afegeixi a la seva causa ■ ACN

Mayte Piulachs
BARCELONA

El nou govern encapçalat pel president Pere Aragonès té quatre dels set consellers d'ERC amb causes judicials obertes, la majoria pel referèndum de l'1-O i la llibertat d'expressió. Són: el conseller d'Empresa i Treball, Roger Torrent; la consellera de Cultura, Natàlia Garriga; la consellera de Feminismes i Igualtat, Tània Verge, i el conseller d'Educació, Josep González Cambray. Fins ara, els republicans no han explicat si el seu nomenament és una estratègia judicial per protegir-los, ja que el càrrec implica ser aforats i que les seves causes hagin de ser revisades i jutjades pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC).

En el cas de Junts, només la presidenta del Par-

lament, Laura Borràs, és investigada al TSJC per l'encàrrec d'uns treballs per 260.000 euros quan era directora de l'Institut de Lletres Catalanes, el 2018. Dels set consellers de JxCat, cap està investigat per l'1-O o altres, però sí diputats com Josep Costa, per desobediència al Tribunal Constitucional (TC), per haver format part de l'anterior mesa del Parlament, com a vicepresident primer, i permetre el debat sobre la monarquia i la independència. A banda, el diputat Francesc Dalmasas és en el cas de la investigació de les subvencions de la Diputació de Barcelona a entitats properes a l'extinta Convergència, i el seu cas pot ser elevat al TSJC aviat pel jutge Joaquín Aguirre.

El primer canvi que suposarà els nomenaments dels consellers és que el

Barrientos i Ramos refusen la seva recusació

El TSJC ha començat la tramitació de les recusacions del president de l'alt tribunal català, Jesús María Barrientos, i del magistrat Carlos Ramos, reclamada pel diputat de Junts Josep Costa, en considerar que no podien intervenir en la seva investigació. El març passat, el TSJC (format per un tribunal amb els jutges Barrientos i Ramos) va acceptar a tràmit la querella de la fiscalia per desobediència al TC contra els membres sobiranistes de l'anterior mesa del Parlament: encapçalada pel republicà Roger Torrent, nomenat ahir conseller d'Empresa; Jo-

sep Costa, Eusebi Campdepadrós i Adriana Delgado, per haver permès el debat i la votació de resolucions sobre la independència i contra el rei Felip VI, a finals del 2019.

En la resolució, comunicada ahir, s'acorda nomenar un magistrat de la sala civil i penal de TSJC com a instructor per resoldre les recusacions. A més, es trasllada a la fiscalia i a la resta de parts perquè diguin si s'adhereixen a les recusacions plantejades per Costa o si en veuen d'altres. A banda, tal com marca el procediment, els magistrats recusats han d'expressar el seu parer. I tant Barrientos com

Ramos afirmen que "no admeten cap de les causes de recusació que s'invoca en l'escrit". La instructora de la causa de la mesa, la magistrada Maria Eugènia Alegret, no ha estat recusada. Per Costa, els magistrats Barrientos i Ramos no són neutrals: el primer per haver fet manifestacions contra el procés independentista i el segon per haver estat escollit el 2004 com a membre del TSJC d'una terna proposada pel govern tripartit. L'expresident Torra ja va intentar la recusació de Barrientos i Ramos, denegades per una sala especial de magistrats.

TSJC haurà d'assumir la causa de Natàlia Garriga, processada pel jutjat d'instrucció 13 de Barcelona per malversació de fons

quan era directora de serveis de la secretaria general de Vicepresidència, juntament amb trenta càrrecs i empresaris més.

La causa és ara en mans d'un tribunal de la secció 21 de l'Audiència de Barcelona, qui els ha de jutjar, un cop la fiscalia presenti

els escrits d'acusació i les defenses els seus. Segons fonts jurídiques, fins que un jutge o tribunal no ordena l'obertura del judici oral, si la persona investigada passa a tenir un aforament, aquest preval. És el cas de la nova consellera de Cultura, i s'espera que la seva defensa demani que sigui jutjada —només ella— al TSJC. Podria ser que el cas de Garriga s'adjuntés a la causa dels diputats d'ERC Lluís Salvadó i Josep Maria Jové, que el jutjat d'instrucció 13 va derivar al TSJC en obtenir l'acta de diputats. La causa de Jové i Salvadó, com la del 13, està pendent de la presentació dels escrits d'acusacions i defenses.

El TSJC, a més, ja va acceptar investigar l'expresident del Parlament Roger Torrent i l'anterior mesa per desobediència al TC. Pel que fa a la consellera de Feminismes i Igualtat, Tània Verge, va ser absolta per una magistrada d'un jutjat penal de Barcelona de desobediència al TC com a membre de la sindicatura electoral de l'1-O, com els altres quatre integrants. La fiscal va presentar recurs a l'Audiència de Barcelona en considerar que la magistrada no havia valorat documents cabdals, i sol·licita ara que es repeteixi el judici amb un altre jutge.

Finalment, la causa del conseller d'Educació no està vinculada al referèndum sinó a uns negocis de l'exdiputat d'ERC Xavier Vendrell a Villa Bugatti, destapat pel titular del jutjat d'instrucció 1 de Barcelona, en buscar un suposat finançament il·legal de l'independentisme dirigit per l'expresident Puigdemont, en el cas Volhov.

Josep González Cambray va ser detingut el 28 d'octubre passat quan era director general de Centres Públics del Departament d'Educació, i davant la Guàrdia Civil va negar haver afavorit un projecte de Vendrell per augmentar una escola d'educació especial a Sant Joan Despí, i per muntar un centre concertat a la masia de Villa Bugatti, projecte urbanístic a Cabrera de Mar, impulsat, segons l'informe de la Guàrdia Civil, amb unes subvencions concedides per la Fundació La Caixa, dirigida per l'actual conseller d'Economia, Jaume Giró (Junts). ■

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Les càrregues durant el desallotjament al carrer Lleida i, al costat, les protestes contra l'actuació dels Mossos davant de la seu d'ERC ■ MIQUEL CODOLAR (ACN) / JOSEP LOSADA

Primer torcebraç de la CUP al nou govern per un desnonament

■ Censuren no haver desobeït l'orde judicial i enviar-hi efectius de la Brimo, participen en la protesta i exigeixen a Aragonès que compleixi el seu acord ■ El president diu que es farà un protocol d'actuació

Jordi Alemany
BARCELONA

Només unes hores després de la investidura i el nou president de la Generalitat, Pere Aragonès, ja va haver de comparèixer per apagar el primer avís d'incendi en l'acord per a la nova legislatura. El detonant: un desnonament d'un jove previst pel 18 de maig del bloc del carrer Lleida número 38 de Barcelona propietat de Vauras Investment SL, al barri del Poble-sec, i que finalment es va fer ahir a les nou del matí per ordre del jutjat de primera instància número 54, amb presència i actuació dels efectius de la Brigada Mòbil (Brimo). L'actuació, que va tenir l'oposició de desenes de persones de diversos col·lectius i la dels diputats de la CUP Eulàlia Reguant, Dolors Sabater, Carles Riera i Xavier Peller, va acabar després

d'un enfrontament i que llancessin farina i pintura, amb un balanç d'un dotzena d'investigats per atemptat a l'autoritat i desordres públics, seixanta denunciats per desobediència i tres agents ferits lleument.

La intervenció de la Brimo va ser a requeriment judicial, que va haver de posposar la primera data de desnonament quan els Mossos van comunicar, el 13 de maig passat, via telefònica, al jutjat que no tenien efectius per assistir a la comitiva judicial com els demanava. Coincidència o no, la nova data fixada per ahir va coincidir just amb l'inici de la legislatura i a un dia de nomenar els nous consellers, fet que també va aprofitar la CUP per demostrar que "fiscalitzaran" l'acció del govern perquè es compleixin els acords que van firmar amb ERC per evitar els desnonaments i que no hi

Les frases

“Cal abordar amb l'autoritat judicial aquestes situacions d'una altra manera; ens fa mal a tots”

Pere Aragonès
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Sí, si s'ha de desobeir es desobeix”

Laia Estrada
DIPUTADA DE LA CUP

“Hi eren [els Mossos] perquè hi havia un munt de persones que impedièren l'actuació de la comitiva judicial”

Miquel Sàmper
CONSELLER D'INTERIOR

El magistrat tomba l'informe de vulnerabilitat

Va ser el magistrat del jutjat de primera instància número 54 de Barcelona qui va rebutjar, el 7 d'abril, l'informe de vulnerabilitat que els Serveis Socials de Barcelona van presentar per evitar el desallotjament del jove que ocupava l'immoble del carrer Lleida. El jutge va considerar que no té cap problema de salut destacable, té suport familiar com pares i una àvia que li donen suport econòmic, “i, per tant, considera que li poden oferir habitatge, com també ho pot

fer un altre ocupant del mateix bloc. Per tant, va donar llum verd a executar aquest procediment per precari, ja que no és assimilable a impagament ni d'hipoteca ni de lloguer en no haver-hi cap vincle amb el propietari o llogater.

L'actuació de la Brimo i el desnonament va provocar que membres del Sindicat d'Habitatge de Barcelona, els de Llogaters, el de Barri del Poble Sec i Arran, entre altres, entressin a la seu d'ERC,

al carrer Calàbria, fins a les onze del matí, per protestar.

Altres formacions polítiques van aprofitar-ho per censurar que fins ara el govern hagués “suspès estrepitosament en polítiques d'habitatges”, segons Àlicia Romero (PSC), que va coincidir amb els comuns a censurar l'actitud de la CUP. “No té sentit investir un govern amb la mà dreta i protestar contra el governa amb la mà esquerra”, va sentenciar Jéssica Albiach (ECP).

intervinguin les unitats de la Brimo i l'Arro. “Si s'ha de desobeir és desobeix”, va assegurar la diputada de la CUP Laia Estrada, “si els poders públics no són capaços de garantir el dret a l'habitatge”. Els antisistema lamentaven que l'important és com fer efectiu aquest dret aplicant la normativa vigent per crear més parc públic d'habitatge, evitar que hi hagi desnonaments i “reprimir els que ho defensen” amb desplegament “desproporcionat” dels Mossos en “connivència desproporcionada amb la màfia de Desokupa”.

La CUP és conscient que la intervenció d'ahir la validava el conseller d'Interior sortint, Miquel Sàmper, però demana a Aragonès concretar “amb fets” les “declaracions de bones intencions”. El president, precisament, va assegurar al matí que un dels seus primer encàrrecs a l'executiu serà que s'elabori un “nou protocol” i una “nova manera de funcionar” per evitar desnonaments fets per ordre judicial. Sàmper, però, havia assumit abans la responsabilitat d'enviar els antiavalots perquè hi havia molta gent concentrada que impedia l'arribada de la comitiva judicial. ■